

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 2. Synodi Romanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. nostris infundere dignetur, quatenus, eo
A. C. 1725. inspirante, opportunis modis, quæ recta
 sunt, exequi, & malis omnibus obviare
 possimus.

§. II.

Synodi Romanæ decreta.

Petra
Comm. ad
Const. Tom.
V. p. 107.
Et 146.
Acta Concil.
Rom. lettr.
d'un Theol.
a un Abbé
du P. Honoré
Carm.

Rebus omnibus rite dispositis sacro-
 sanctæ Synodo præstituta die so-
 lemne dabatur initium. Convenerant
 triginta duo Cardinales, præter qua-
 tuor alios, qui per suos Procuratores
 intererant. Ex Archiepiscopis vero
 numerabantur octo, ac denique ex
 Episcopis sexaginta quatuor, quorum
 potissimi per seipsos, alii per suos Pro-
 curatores subscripserant: cum autem
 Pontifex etiam Abbates nullius diæce-
 sis, si proprium territorium separatim
 cum jurisdictione Episcopali haberent,
 Concilio intervenire iussisset, hinc eo-
 rum nomine Marcus Antonius Anfi-
 deus Damiatæ Archiepiscopus & Asses-
 sor S. Officii subscripsit, ceteri vero
 Abbates numero octo præter plurimos
 diversorum Ordinum Theologos, juris
 Canonici Doctores, & Historicos Sa-
 cros acciti interfuere. Habebantur
 plures Sessiones diebus 15. 22. 29. April.
 & 6. 13. 22. 27. & 29. Martii, in qui-
 bus condebantur decreta centum &
 qua-

quatuor, quæ dein ad librorum Decretalium normam divisa triginta duobus constant titulis, sub quibus denuo certa continentur capita, omnia ad restaurandam Ecclesiæ disciplinam saluber-
 rima. Ex his Titulus I. de *summa Trinitate & fide Catholica* complectitur decem capita, in quorum primo recensentur ii, qui ad fidei professionem publice emittendam tenentur. In secundo autem commendatur Episcopis Constitutionis illius, quæ incipit: *Unigenitus* exacta observantia. Controvertitur inter Criticos, utrum hæc verba: *quamque uti fidei Regulam agnosci-
 mus*, in ipsis hujus Synodi actis MS. a Cardinale Imperiali signatis ac genuinis Codicibus reperiantur, vel an non potius postea ab aliquibus fuerint intrusa: Hanc quæstionem decidere, nec vacat, nec expedit, carptim tamen ea, quæ in utramque partem ab Historicis referuntur, delibare, non omnino superfluum erit. His, qui hæc verba in ipsa Synodo, & ab ipsis Patribus sancta fuisse tenent, suffragari videtur. Primo, quod eodem anno, quo decretum de observanda Constitutione *Unigenitus* in Synodo Romana conditum est, eruditissimus P. Honoratus a S. Maria Carmelita Excalceatus Duaci die secunda Julii Epistolam Theologi ad
 A 3 quem-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725

quemdam Abbatem ediderit, in qua præfatum decretum, omiſſis his verbis, recitavit, cognito tamen errore Lectorem monuit, declaravitque, ſe tunc uſum fuiſſe apographis, quæ Pariſiis, & Aureliæ &c. typis prodire, atque in omnibus hæc verba deſiderari, quæ tamen *in originariis actis Romæ & Bruxellis editis* omnino reperiri comperiſſet. II. Dederat etiam P. Bremon Tolofanæ Provinciæ Dominicanus die ſeptima Novembris Roma literas, in quibus teſtabatur, quod Patrum declaratio circa hanc Conſtitutionem *tanquam fidei Regulam* in Synodo *nemine reclamante* fuerit prælecta, atque adoptata: idem etiam teſtatur Pontifex in ſuo Brevi, ubi die 25. Octobris inquit, *quod omnia hujus Concilii decreta unanimi conſenſu lecta, lata & promulgata, atque in unum inde collecta volumina fuerint poſt quatuor meſes in ipsis diligenter emendateque cudendis inſumptos*: In hoc autem volumine hæc verba jam inſerta habeantur.

Berti Brev.
Part. II.
pag. 310.
Suppl. Van-
Eſpen pag.
315.

Alii e contrario, hæc verba primum ab aliquibus fuiſſe aſſuta credunt, remque ita contigiſſe referunt: Cardinales quidem ſummum Pontificem impenſius rogabant, ut hanc Conſtitutionem *pure ac ſimpliciter* ab omnibus recipi, in hac Synodo juberet, quin tamen

men unquam de ea in *Catholicae fidei Regulam* elevanda ab ullo cogitatum fuisset. Sæc. XVIII.
A. C. 1725.
Quinimo ex Synodi Patribus erant nonnulli, qui duntaxat hæc verba: *debita obedientia* decreto esse inferenda censerent: Cardinales vero Salernus & Cienfuegos post acres inter se disceptationes tandem ceterorum animos eo inclinarunt, ut hanc particulam *omnimoda* addi consentirent: nulli tamen ea tum incidit cogitatio, ut hanc Constitutionem ceu regulam fidei proponi peteret: Horum ex consilio in Sessione VI. decretum conceptum erat his verbis: *Curandum est, ut Constitutio a SS. Clemente XI. edita, quæ incipit: Unigenitus, ab omnibus . . . OMNIMODA ET DEBITA obedientia & executione observetur &c.* Postea autem Franciscus Antonius Finy Archiepiscopus Damascenus, qui Synodo a secretis erat, impellentibus Molinistis, hæc verba: *quamque nostræ uti ejusdem fidei regulam agnoscimus,* decreto addidit.

Quamprimum ea res Romæ innotuit, mox hæc additio ceu apocrypha rejiciebatur, ac celebriores Synodi Præsules & Theologi erant parati, ut jurato etiam testarentur, nec in Congregatione, ut vocant, *materiarum pæparatoria* pridie ante Sessionem habita, nec in ipsa Sessione de inferendis

Sæc. XVIII. hisce verbis fuisse cogitatum, cum ta-
A. C. 1725. men ad hoc, ut pro Synodaliū Pa-
 trum declaratione id haberi posset, in
 præfata Congregatione proponi, ac
 postmodum in ipsa Sessione alta voce
 prælegi debuisset. Insuper Cardinalis
 Pollignacus testatur, se a Viris fide
 dignissimis percepisse, quod in hac
 Synodo *de regula fidei* nulla omnino men-
 tio fuerit facta, sed dicta verba a Finio
 fuerint addita. Ipse etiam P. Grave-
 sonius eodem anno die 30. Septem-
 bris, & 27. Decemb. ad Noaillium Car-
 dinalem perscripserat „magnam Romæ
 „contentionem timeri, eoquod Synodi
 „actis insertum fuisset. Constitutionem
 „*Unigenitus*, velut *fidei regulam* esse ac-
 „ceptandam, pluresque Italiæ Episco-
 „pos inde commoveri, palamque te-
 „stari, de hac additione in Synodo *ne*
 „*quidem per somnium* fuisse agitatum;
 „unde, quid ad hæc dicturus sit Pon-
 „tifex, omnium animos expectatione
 „defixos hæerere.„ Præterea P. Court
 Dominicanus a Pollignaco Cardinale
 plurimi habitus, datis Roma Parisios
 literis die vigesima quinta Octobris nun-
 tiabat, *Papam de interpolatione facta a*
nonnullis fuisse edoctum; quod autem hæc
Synodi Secretarius attentarit, mirum haud
videri, eoquod id fecisset impulsu eorum,
quorum stipendiarius esset. Certum quo-
 que

que est, hoc idem Concilii decretum Sæc. XVIII.
 die 5. Julii Anno 1725. Lovanii januis A. C. 1725.
 celebriorum Ecclesiarum affixum hanc
 clausulam non retulisse, illudque de-
 cretum in libro, cui titulus *memoires*
Historiques Tom. 4. p. 247. nec non in
 alio sub titulo: *Manifesta contradictio*
inter Rom. Pontificum doctrinam &c. Lo-
 vanii edito pag. 14. sine hisce verbis
 recitari: *Denique in actis hujus Synodi*
MS. & genuinis non reperiri, Constitutio-
nem Unigenitus esse regulam fidei, idque
postmodum quorundam libitu insertum af-
firmare eos, qui tum Romæ aderant, ut in
epistola 21. ad M. Morenas pag. 541. aliis-
que in locis asseritur. Ita testantur cla-
 rissimus P. Laurentius Berti, & cele-
 berrimus Eusebius Eranistes, sub quo
 nomine latet P. Vincentius Patuzzi
 Dominicanus, qui in elucidatione En-
 cycl. Epist. IV. & in Epistola Apologe-
 tica id ipsum multis argumentis de-
 monstrat, & refellit epistolam eorum
 (quinam illi fuerint, eruditus Lector
 non ignorat) qui Benedicti XIV. En-
 cyclicam ad Card. Archiep. & Episco-
 pos Galliæ die 16. Octob. 1756. datam
 indignis modis prosciderunt. Denique
 observandum, quod hic idem Pontifex
 publicos & notorios hujus Constitutio-
 nis contemptores a Sacramentis arcen-
 dos esse declararit, non ideo quia ne-

Sæc. XVIII. A. C. 1725.
 gant eam esse regulam fidei in stricto sensu, sed quia non obtemperant legi Ecclesie & Pontificum & omnium fere Episcoporum iudicio in quæstione facti doctrinalis moraliter certa, seu legi, quæ pertinet ad *directivam fidei regulam* in latiori sensu (*) sumptam. Ast sive demum hæc clausula ab ipsis Synodi Patribus fuerit sancita, sive ab aliis præpostere decreto intrusa, id omnino certum est, quod ea ex unanimi summi Pontificis, Cardinalium, ceterorumque Synodi Patrum consensu & approbatione nunc eandem vim, quam si ab ipsis Patribus in Concilio fuisset proposita, obtineat, cum omnes huic decreto, in quo hæc verba jam erant inserta, & cum originalibus collata, postea subscripserint, & subscribendo approbarint.

TITULUS II.

De Constitutionibus.

Sacra Synodus Archiepiscopis, & Episcopis præcipit, ut in suis Provinciis ac Diocæsiibus Synodos haberent,
 ani-

(*) Vid. Instruct. Pastoral. Christ. Beaumont Arch. Paris. die 19. Sept. 1756. in libello, cui titulus: de *Turbis Gallicæ* præcipue pag. 127. & 131. necnon Justi. Febronii comment. in suam retractationem Posit. XVII. pag. 101.

animati exemplo Pontificis, qui dum adhuc Beneventi Archiepiscopus esset, triginta octo Diæcesanas, & duas Provinciales habuit.

Sæc. XVIII.

A. C. 1725.

TITULUS III.

De rescriptis.

Decernit Synodus, ut deinceps Superiorum Tribunalium decreta non ipsi Episcopo, sed ejus fiscali aut Cancellario tradantur.

TITULUS IV.

De supplenda negligentia Prælatorum.

Statuitur, ut Abbates Regulares perpetui suis subditis nec benedicant, nec Abbatialia exerceant, nisi prius juxta Rom. Pontificale ab Episcopo Diæcesano benedictionem susceperint.

TITULUS V.

De temporibus Ordinandorum.

Declarat Pontifex, quod Regulares juxta sua privilegia extra tempora S. Ordines recipere valeant, hæcque privilegia in suo robore persistant, nec iis derogatum fuisse constet: Hanc declarationem Apostolicam usque adhuc non factam, desideratam tamen & opportune faciendam exoptabat Cardinalis Petra.

TITU.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

TITULUS VI.

De ætate & qualit. Præfic.

Agit Synodus de qualitatibus eorum, qui ad S. Ordines, Canonicatus, vel Beneficia sunt promovendi.

TITULUS VII. & VIII.

De Officio Judicis delegati ac Ordinarii.

Monentur Episcopi, ut suas Diæceses diligenter quotannis visitent, & ni corpore, saltem Spiritu semper sint præsentés, atque in oppidis insignioribus Vicarios foraneos constituent. Si que earum Diæcesis sit ampla, singulis bienniis per seipsos, si fieri potest, eam lustrent.

TITULUS IX.

De Majoritate & obedientia,

Decernitur, ut Episcopi exempti Metropolitanum, qui tamen Provinciam & Suffraganeos habuit, eligant, atque Provinciali Synodo intersint: ad hanc tamen electionem non teneri Episcopos Romanæ Provinciæ declaravit S. Congregatio Concilii, quia hi Episcopi non sunt exempti a quacunque Provincia. sed sunt sub Romana.

TITU-

TITULUS X.

De foro competenti.

Præcipitur, ut in causarum expeditionibus taxa servetur, ubi vero nulla habetur, in proximo Concilio Diæcesano ea conficiatur, a Pontifice confirmanda.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

TITULUS XI.

De Feriis & festis diebus.

Monentur fideles, ut in his diebus se in operibus pietatis ferventius exercent, atque Ecclesias, Sacramenta, Conciones & Divina officia religiosius frequentent: & Messis aut vindemiæ tempore, audita prius Missa, servile opus facere possint, annuente tamen Episcopo.

TITULUS XII.

De fide Instrumentorum.

Fiant bonorum Eccl. inventaria, quorum unum exemplum reponatur in Archivio Apostolico, alterum in Episcopali: moriente autem Episcopo vel peregrinante Archivium bene custodiat, & clavis digniori civitatis Prælato tradatur, Successori consignanda.

TITU-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

TITULUS XIII.

De Jurejurando.

Prohibetur, ne juramentum de veritate dicenda exigatur a criminaliter inquisitis: Episcopis autem inculcatur, ut servent juramentum visitandi limina Apostolorum.

TITULUS XIV.

De Appellationibus.

Rejiciuntur appellationes ad injustitias vel fovenda dissidia interpositæ. Si vero ab Episcoporum aut regularium superiorum sententia a reo appellatur, constituatur Romæ Procurator pro iis.

TITULUS XV.

De celebratione Missarum.

Restringitur facultas celebrandi in Oratoriis privatis vel cubiculis, & præscribuntur anniversaria pro Papa & Episcopis defunctis celebranda: prohibetur autem indecorus concentus musicus, & organorum pulsatio in Missis pro defunctis & tempore Adventus ac quadragesimæ.

TITU-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

TITULUS XVI.

De vita & honestate Clericorum.

Episcopis commendatur, ne in Aulis Principum serviant, iis discumbentibus ipsi stent, aut Aulas accedant, nisi suadente necessitate, pietate, vel utilitate Ecclesiæ: Clerici autem a prohibitis venationibus, ludis indecoris, & mulierum familiaritate abstineant, & Clerici in sacris constituti singulis 15. diebus, inferiores vero quolibet saltem Mense confiteantur, & communent intra Missarum solemnia.

TITULUS XVII.

De Clericis non residentibus.

Episcopi circa hoc observent decretum Concilii Trid. & stylum Congregationis Concilii: Parochi vero ultra biduum sine Episcopi licentia non absint.

TITULUS XVIII.

Ne Sede vacante &c.

Statuitur, ut Sede vacante Episcopali per Vicarios Capitulares in Clericorum promotionibus disciplina Canonica servetur: Hi vero Vicarii nullum nisi beneficio arctatum ad Ordines suscipiendos dimittant.

TITU-

Sæc. XVIII.

A. C. 1725.

TITULUS XIX.

De rebus Ecclesiæ non alienandis.

Prohibetur, ne bona immobilia ultra 3. vel 4, annos in Emphyteusin locentur, nec majus laudemium pro primo ingressu recipiatur in præjudicium annui Canonis.

TITULUS XX.

De Testamentis.

Parochianorum testamenta coram duobus vel tribus testibus a Parochis facta declarantur valida, nisi obstet statutum, quo juris civilis dispositio servari præcipitur: idem dicendum de testamentis ad piâs causas: laudatur etiam consuetudo, qua Episcopi aliquid applicant de hæreditate pro anima defuncti, qui ab intestato decessit.

TITULUS XXI.

De Regularibus.

Vetatur, ne Regulares ad Subdiaconatum promoveantur, nisi authenticum Superioris sui testimonium de emissâ solemni professione & præviis exercitiis sacris exhibuerint: Sacros vero Ordines nonnisi ab Episcopo loci recipiant.

TITU-

TITULUS XXII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

De Statu Monachorum atque Eremitarum.

Præcipitur Episcopis, ut juxta regulas a Benedicto XIII. P præscriptas Eremitarum statum reparari curent: Eremitæ vero quotannis Episcopo de suis Ecclesiis, eremis, eleemosynis, & vitæ profectu rationem reddant.

TITULUS XXIII.

De Religiosis Domibus.

Jubentur Episcopi, ut visitent Laicorum Confraternitates, & a locorum piorum Oeconomis administrationum rationes exigant.

TITULUS XXIV.

De Jure Patronatus.

Inquirant Episcopi, quinam Patronatus cujuscunque Diæcesis sint legitimi, justoque titulo acquisiti, ac de super ad Sedem Apostolicam referant.

TITULUS XXV.

De Consecratione Ecclesiæ.

Demandatur Episcopis, ut altaria necdum perfecta, perfici, & consecrari atque Encennia celebrari curent.

Hist. Eccles. Tom. LXXII.

B Ti-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

TITULUS XXVI.

De Baptismo & Confirm.

Fons baptismalis bis in anno benedicatur, & Baptizati candida veste induantur, ac catechismus Baptizandorum extra, Baptismus vero intra Ecclesiam ministretur, denique Confirmatio quotannis in Urbe, & in Diœcesi saltem tempore visitationis ministretur, & quidem mane, & a jejuno jejunis, & adultis non nisi Confessione Sacramentali expiatis.

TITULUS XXVII.

De Ecclesiis ædific.

Disponitur, ut fructus primi anni de quolibet beneficio Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum fabricis applicentur.

TITULUS XXVIII.

De Immunitate.

Illius Violatores ab Episcopis perstringantur censuris Eccl. quibus subjaceant etiam laici, si juvenes a statu Ecclesiastico amplectendo arcent: Prohibetur etiam Laicis, ne officiorum Divinorum tempore intra septa Presbyteriorum vel Altarium ingrediantur.

TITU-

TITULUS XXIX.

De Accusationibus.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Præcipitur, ut in Synodis Provincialibus testes eligantur, qui in ea, quæ in Diæcesi corrigenda occurrunt, inquirent, & ad Episcopum referant.

TITULUS XXX.

De Magistris.

Observari jubetur Tridentini decretum circa Seminaria jam erecta: circa erigenda autem inculcatur Benedicti XIII. Constitutio, vi cujus ad S. Ordines promovendi saltem per semestre Theologiæ morali, sacris ritibus &c. ibidem imbuendi essent.

TITULUS XXXI.

De Sent. Excom.

Caute utendum iis est, ubi alia suppetunt juris remedia.

TITULUS XXXII.

De Pœnit. & Remiss.

Excommunicatur Medicus, si tertio ad ægrotum invisat, Sacramento pœnitentiæ nondum expiatum: In Cathedralibus instituatur præbenda pro

B 2

Pœ-

Sæc. XVII.

A.C. 1725.

Pœnitentiario, qui statis diebus & horis in Confessionali sedeat, & tunc tantum fructus faciat suos, ac si choro interfuisset.

His decretis addita est Appendix de explicanda doctrina Christiana, aliisque ad disciplinam Ecclesiasticam pertinentibus. Porro cuncta hujus Synodi decreta cum originalibus collata Pontifex Romæ imprimi, ac promulgari jussit, editis desuper hisce literis:

Quatuor cum supra centum Romani nostri Concilii Decreta, sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter Solemnes Sessiones, Mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis, cum Vestrum omnium Conventu, celebratas, unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens Sanctionum, & Constitutionum, quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra sollicitè imprimenda curaverimus; illam et tandem, post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumptos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiiisse significamus. Ne vero aliquam superiis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tempora præstituantur,

tur, quandonam scilicet eos, ad quos per-
 tinent, obligare cœperint, dubitationem
 suboriri contingat, omnes, & singuli, præ-
 sentium vigore, volumus, a die inferius
 signanda, Decretis ipsis Concilii, univer-
 sisque aliis Sanctionibus, & Constitutioni-
 bus, ibidem relatis, obligari cœpisse sciant,
 prout eos obligatos esse, denuntiamus. Ut
 hoc autem ad omnium notitiam perveniat,
 nostras has literas de more in *Almæ* ejus-
 dem nostræ Urbis locis solitis legi, publi-
 cari, & affigi jubemus; ac inde cujuscumque
 excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenus
 non admitti, *Auctoritate Apostolica*,
 statuimus, ac declaramus; quibuscunque in
 contrarium non obstantibus. Datum Ro-
 mæ die 25. Octobr.

Absoluto hoc Concilio PP. Grave-
 sonius & Bardonus Dominicani rursus,
 uti jam ineunte Pontificatu petierant,
 Benedicto XIII. enixe supplicabant, ut
 Pauli V. Bullam, qua contra Molinæ
 systema controversia de *Auxiliis* defini-
 retur, promulgare vellet. Horum pre-
 cibus haud difficilem se reddidit Ponti-
 fex, moxque jussit, ut illa ex Archivo
 arcis Hadrianæ extraheretur. Repe-
 riuntur binæ illius formulæ, cum au-
 tem earum nulla a Paulo V. subscripta
 esset, hinc Pontifex eam publici juris
 facere, haud consultum duxit.